

[Rasmussen (Gylling).]

ikke har været i et større Omfang, end det ellers saa ofte er sket. Hvad angaar al den Tale om, at Renten stiger, saa er jeg selvfølgelig klar paa, at for de Folk, der skal stifte Bo og købe Ejendom og dertil have Laan i Kreditforeninger o. s. v., har det overordentlig stor Betydning, hvorledes Kursen er. Men der er ogsaa andre, der skal laane, og andre Steder, der skal laanes, end paa det Marked, og at Renten er i Færd med at stige, passer i hvert Fald ikke med Hensyn til Banker og Sparekasser. Der er heller intet Grundlag for Rentestigning i Banker og Sparekasser, for Hovedbankerne her i Landet har jo ikke noget Laan i Nationalbanken; der er derfor ingen Baggrund for at sætte Renten op, og det gør man heller ikke.

For øvrigt er det interessant at se, hvilken Interesse man nu baade fra Venstres og fra de Konservatives Side viser hele Spørgsmaalet om Rentensænkning. Venstre har ganske vist ved mange Lejligheder gennem mange Aar været medtalende om, at Renten skulde nedsættes; men naar Arbejdet skulde gøres, naar Resultatet skulde naas, har Venstre altid været opfindsom med Hensyn til at fremstille Forholdene saaledes, at det kunde forhindres. Og de Konservatives Holdning er det ogsaa morsomt at se, og det er særlig morsomt at se det ærede Medlem Hr. Hasles; jeg husker, hvorledes det ærede Medlem for nogle Aar siden argumenterede mod det Forsøg, der da blev gjort paa at nedsætte Renten i Banker og Sparekasser; da var der ingen Grænser for al den Ulykke, der vilde ske her i Landet, hvis en saadan Lov blev gennemført. Den blev gennemført, og det ærede Medlem blev, saa vidt jeg husker, efterhaanden tvunget til selv at stemme for den, men Argumentationen var saa urimelig, som den vel kunde være.

Jeg tror altsaa, at de Herrer hele Argumentation her i Dag er ret og slet Hykleri. Man ønsker ikke og har aldrig ønsket at være medvirkende til en Rentensænkning, og det kan vi heller ikke vente i Fremtiden. Skal der gøres noget i saa Henseende, bliver det vist Regeringspartierne, der kommer til gøre det. Og jeg har den Tro, at de Overvejelser og Undersøgelser, der nu finder Sted paa det økonomiske Omraade, ogsaa kan føre til, at Renten kan blive lavere end i Dag.

Jeg skal slutte med at anbefale den af de ærede Medlemmer Hr. Hartvig Frisch og Hr. A. M. Hansen stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Valdemar Thomsen: Den højtærede Handelsminister fremkom efter min Mening med en meget interessant, for ikke at sige opsigtsvækkende Oplysning vedrørende Venstres og De Konservatives Repræsentanters Stilling i Nationalbankens Repræsentantskab. I det paagældende Møde tog disse Repræsentanter i Modsætning til, hvad der er Tilfældet her i Tinget, Bankens Beretning til Efterretning. Det er for øvrigt en ikke ukendt paafaldende Dobbeltstilling, vi her møder. Er dette, maa jeg spørge, formedelst de 6 000 Kr., de Herrer kan stikke i Lommen? Det viser i alt Fald, at der er Grund til at protestere imod noget saadant; det viser nemlig Systemets store Svaghed og Usundhed med det Sammenrod, der finder Sted af Lovgivning og Administration, stik imod Grundlovens Bestemmelser.

De her i Aften fremsatte Udtalelser har ikke ændret min Opfattelse med Hensyn til den Valuta-, Rente- og Handelspolitik, der nødvendigt maa føres her i Landet. De Udtalelser, der fremkom for et Øjeblik siden fra det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), kan jo nok vække Forventninger og Haab om, at vi inden ret længe faar noget at se fra Regeringens Side.

Min Opfattelse er heller ikke ændret gennem det ærede Medlem Hr. Hasles Udtalelser, der netop var saa ortodokse med Hensyn til vor Finans- og Pengepolitik, som man kunde vente det just af ham.

Indenrigsministeren har Ret, naar han sagde — jeg tror, det var ovre i Skive for et Aars Tid siden, hvor han besvarede Spørgsmaalet om, hvorvidt Rentens Højde udelukkende er dikteret af Tilbud og Efterspørgsel — Nej, det er ikke Tilfældet, i alt Fald ikke, naar vi har et lukket Pengemarked. Han tilføjede ved den Lejlighed, at Regeringen maa have Magten over Rentefoden. Til en saadan Udtalelse siger jeg: Hørt! Men desværre staar Regeringspartierne Dagsorden, der taler om at fortsætte den økonomiske Politik, til en saadan Udtalelse som Ild til Vand.

Nu er det navnlig Rentespørgsmaalet, der ved denne Lejlighed er i Forgrunden; det er det Spørgsmaal, der har vakt saa stor Interesse ude omkring i Landet siden Diskontoforhøjelsen, og derfor er det rimeligt, forekommer det mig stadig væk, at Befolkningen faar Klarhed over de enkelte Partiers Stilling, baade Regeringspartierne og Oppositionspartierne, til dette overmaade vigtige Spørgsmaal. Derfor maa vi fastholde den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som vi har stillet. Den er i